

це-то ти съ любовь къмъ него, и моли му ся като че го си видѣлъ. Бѣди толкозъ усърденъ, колкото щѣше да бѣдешъ ако бы да го обыкаляше голѣмо число народъ, презъ които искаше да минешъ. Повыкай го както слѣпецъ-тъ, който, ако и да го не виждаше, извика, “Господи, помилуй мя.” Твое-то положеніе е по добро отъ положеніе-то на онѣзи, които живѣяли когато Исусъ бѣше на землѣ-тж. Тѣ нѣкогашъ ся принуждавахъ да ходѣтъ надалечъ за да го видѣтъ; и нѣкогашъ не можяхъ отъ множество-то да ся приближѣтъ при него, но той сякога е близо до тебе; и ако и да го не видишь, той вижда тебе, познава сички-тѣ ти чувства, и слуша сичко щото му говоришь. Ный отивамы при Исуса, когато сърдця-та ни го искать. Ако усѣщамы грѣшно-то и бѣдно-то си сѣстояніе; ако вѣруваме че Исусъ може и иска да ны прости и спасе; и ако му ся молимъ да ни помага, и ако уповаемъ сърдечно на него като на пріятель—туй е отиваніе при него. Ный отивамы при Исуса, ако имамы сѣщи-тѣ чувства и желанія като че го видѣхмы и отидохмы при него и му ся молихмы да ны благослови, ако и да не видимъ лице-то му, нито да слушаемы гласъ-тъ му. Грѣшниче, ако ся покаешъ за грѣхове-тѣ си, и сърдечно ся молишь на Исуса, “Спаси мя,,” то отивашъ при него.